

grups polítics que treballin fort i seguit per proposar-ne la seva prohibició. Cal que presentin amb llestesa una llei al Parlament per declarar Catalunya territori lliure de Fractura Hidràulica, i recordar que no volem uns Països Catalans amb aigües contaminades.

De moment, al Ripollès, el Ple de l'Ajuntament de Ripoll ja s'ha posicionat en contra d'aquest tipus d'extracció, però amb això no n'hi haurà prou, el conjunt de la societat haurem d'estar molt atents.

I això és evident que torna a posar damunt la taula amb més força, el planteig rigorós de que els habitants de la mare terra cal que avancem per crear societats recolzades en les energies renovables, i en el seny i racionalització del consum.

ACTUALITAT

Ripoll capital de la cultura catalana

Canviar d'any i arribar al 2013 representa per Ripoll una fita històrica perquè ostentarà la capitalitat de cultura catalana. Però més enllà dels honors que això representa, també esdevé tot un repte per l'Ajuntament i per al conjunt de la població. En el moment de redactar aquesta publicació, s'ha donat a conèixer un primer programa i alguns dels eixos principals de l'esdeveniment. Primer de tot, cal felicitar a totes aquelles persones que hi treballen desinteressadament i pel bé comú de la població i també de la cultura catalana. Ara bé, des de la CUP Ripoll, també hi volem fer les nostres aportacions, encara que sigui com a mers observadors:

Primer, cal que s'exclouï de manera immediata al partit Plataforma per Catalunya com a entitat membre de la comissió de Ripoll Capital de la Cultura Catalana 2013. Així mateix, també cal expulsar al seu regidor de la submissió econòmica. No es pot pretendre que un partit obertament feixista i amb un discurs netament espanyolista treballi per l'èxit d'aquesta efemèride.

Segon, fem una crida perquè l'organització i la participació siguin el màxim obertes possibles a la població. Així, encoratgem i felicitem a totes les entitats que hi treballen i reclamem que els responsables polítics facin un esforç perquè altres entitats que ara no hi són presents també hi puguin participar.

Tercer, considerem que la cultura catalana no és un simple estendard folklòric i que, a part dels esdeveniments típics de representació, s'han de visualitzar els fonaments de la veritable

cultura popular que han forjat les classes treballadores de Ripoll i del país. A més a més, com a una ciutadania esclava de la dominació dels mercats i de l'espanyolització, caldria programar espais de reflexió, lluita i compromís al voltant de la cultura catalana.

Quart, deixar de banda el concepte imposat que la nostra nació és només la comunitat autònoma de Catalunya i que en realitat, el nostre país són el conjunts dels Països Catalans, i per tant, tenir en compte aquesta denominació i treballar per visualitzar-ho.

Finalment, cinquè, que tots els esdeveniments de la capitalitat de cultura catalana, siguin municipalitzats o, en el cas que s'haguessin de subcontractar serveis, que es facin amb els procediments més clars possibles i que s'atorguin en primer lloc, a persones desocupades i a empreses socials com les cooperatives, de Ripoll o del Ripollès. D'aquesta manera s'evitarà el clientelisme.

DENOMINACIONS

Xavier Corrius

Product of Catalonia

L'altre dia al supermercat em vaig fixar en molts productes catalans que posen "Product of Spain". I per què? M'he estat informant i es veu que els productes que porten "Product of Spain" és un tipus de denominació ja siguin catalans o espanyols com a marca de qualitat.

Existeix "Product of Catalonia"? No, ja que com sempre l'Estat espanyol i el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ens ho prohibeix.

Com volem que ens vegin en l'exterior? Ens convé que ens vegin com una part de dins Espanya? Són respostes que tothom pot tenir la seva opinió.

Des de el meu punt de vista crec que el que seria important és reclamar una denominació nostra, ja que alhora d'exportar i fer un pla de màrqueting, els consumidors ens veuran d'una altra manera, de tal manera que fins i tot fos beneficiós per les empreses que ara més que mai necessiten vendre a l'estranger i volen sortir de la desprestigiada marca Espanya, que tan volen potenciar.

AGENDA

Assemblees Obertes de la CUP Ripoll

Publicarem el dia, l'hora i el lloc a través del facebook, del twitter i us demanem que en feu difusió a través del boca-orella.

Si voleu sumar-vos al projecte, amb la militància o bé fent-vos simpatitzants, ens ho podeu dir personalment, o bé enviar-nos un correu a ripoll@cup.cat, enviar-nos un missatge pel Facebook o pel twitter.

Si no teniu temps per donar-nos un cop de mà, però voleu fer una col·laboració econòmica, podeu fer un ingrés (malauradament encara no tenim cap caixa ètica a prop) al compte corrent:

2013-6096-58-0200339808

CONNECTATS AL MÓN

Aturem el fracking: millor vius que fòssils! Si voleu conèixer més detalls sobre què és el fracking i quines conseqüències té podeu consultar el bloc de la plataforma Aturem el Fracking i també els podeu seguir a twitter.

<http://aturemfracking.wordpress.com/>
<https://twitter.com/aturemfracking>

Us recomanem la lectura del llibre "Cop de CUP: Viatge a l'ànima i a les arrels de les Candidatures d'Unitat Popular" que han escrit l'actual diputat de la CUP David Fernández i Julià de Jòdar. El llibre fa un repàs a la història de la esquerra independentista política.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/copdecup>

Lluita a la sanitat catalana

Col·lectius en lluita:

1. Professionals del Consorci Sanitari de Terrassa en defensa de la sanitat pública. CST en lluita!! Seguiu-los a twitter @AcampadaCST
2. Professionals de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, seguiu-los al twitter @Encierrosantpau
3. Professionals de l'Hospital Clínic, seguiu-los al twitter @TancadaClinic
4. Professionals de l'Hospital Moisès Broggi, seguiu-los al twitter @tancadabroggi
5. Professionals de l'Hospital Parc Taulí, seguiu-los al twitter @Acampadatauli

Pàgines web de referència

www.cup.cat | www.ripoll.cup.cat
www.sindicatcos.cat
www.intersindical-csc.cat/

Mitjans de comunicació:

www.llibertat.cat
www.setmanariladirecta.info
www.vilaweb.cat

EL CLAM 1931-2012 CUP

ANY 02 · NÚMERO 002 · Publicació trimestral i gratuïta de la CUP de Ripoll · 1er trimestre de 2013

EDITORIAL

Primer de tot, des de la gent que formem part de la CUP Ripoll volem donar les gràcies a tothom que va signar els avals perquè la candidatura CUP-AE es pogués presentar a les eleccions al Parlament de Catalunya i, evidentment, a qui va optar per aquest vot. Serem coherents amb les propostes i el vot només serà una part de la participació que qualsevol pot aportar a les candidatures d'unitat popular. És per aquest motiu que ara comença la feina de debò. Estem programant assemblees obertes al públic en general, on tothom hi serà benvingut, i en què tractarem els temes que ens afecten tant en l'àmbit local com també en l'àmbit nacional.

Acabem de començar el 2013 i serà un any dur. Els estralls de la crisi econòmica sobre les classes populars es faran cada vegada més evidents, i davant d'aquesta situació d'indiferència, la CUP Ripoll fa una crida a l'organització i a la lluita, perquè ho volem tot! Podem transformar la societat, fer caure el sistema autocràtic capitalista, que està escanyant totes les butxaques i per fer-ho, cal que us afilieu als sindicats alternatius dels Països Catalans, que participeu a les associacions de veïns, que militeu a l'esquerra alternativa, com ara la CUP. Juntes, ho podem tot. És així de complicat, i és així de senzill.

Aquest 2013 ens plantegen dos escenaris en què cal reflexionar. Per una banda, Ripoll serà la Capital de la Cultura Catalana 2013, un fet que ens enorgulleix com a vilatans, però que posa el repte alt. Primer de tot, demanem públicament que s'expulsi de les comissions organitzadores al partit racista i espanyolista Plataforma per Catalunya. No té cap mena de sentit que participin en l'organització de l'esdeveniment. Alhora, volem demanar que es tingui una visió conjunta de país, i que no s'oblidin els altres territoris oblidats dels Països Catalans, perquè també formen part de la cultura catalana. Finalment, la capitalitat hauria de servir per reivindicar i lluitar per l'assoliment d'una cultura lliure, no elitista i plena com a país, no ens podem acontentar en un mer degoteig d'actes folklòrics.

L'altre escenari que, malauradament, tindrem damunt la taula enguany, serà

la possibilitat que es trobi petroli i gas al subsòl del Ripollès. Més enllà del primer pensament de diners a dojo i d'oportunitats de feina, serà una tragèdia per la comarca. El Govern de Catalunya, encapçalat per Convergència i Unió, ha venut, novament, el territori a una empresa anglesa que farà les prospeccions i posteriorment, si vol, l'explotació a través d'una tècnica anomenada fractura hidràulica, coneguda com fracking. N'anirem parlant, però el fracking destruirà aquífers, explotacions agràries, provocarà petits sismes i col·lapsarà la comarca. Tant poc valem la gent la comarca que ens venen per un plat de lleties? Des de la CUP Ripoll volem que es creï una plataforma per aturar-ho, perquè amb la pressió de tothom, encara estem a temps d'aturar aquesta salvatjada.

RESULTATS ELECTORALS

Som el cavall de Troia.

La formació independentista va aconseguir 126.219 vots al conjunt del Principat. Al Ripollès en va obtenir 548, un 3,5% dels sufragis

La Candidatura d'Unitat Popular Alternativa d'Esquerres (CUP-AE) va ser la gran sorpresa del 25N irrompent al Parlament de Catalunya en les primeres eleccions en les quals es presentava. Al conjunt del Principat va aconseguir un total de 126.219 vots (un 3,48%) que es van traduir amb tres diputats per Barcelona: David Fernández, Georgina Rieradevall i Quim Arrufat. Al Ripollès, per la seva banda, la CUP va sumar 548 que van representar un 3,5% dels sufragis.

La CUP es va quedar a les portes d'obtenir un diputat a la demarcació de Girona. La llista liderada per Lluc Salellas va obtenir 14.502 vots, el que va suposar un 4,2%. Malgrat assolir el mínim per tenir diputat (un 3%) la distribució d'escons amb la Llei d'Hondt la va deixar fora de la cambra catalana. Es dona la circumstància que dos anys enrere tant ICV com SI havien aconseguit diputat amb menys vots.

Al Ripollès la CUP va aconseguir uns resultats molt similars a la mitjana nacional amb un 3,5% dels vots. Es va superar àmpliament el 4% a 8 dels 19

municipis de la comarca esdevenint tercera força política a Les Llosses (10,25%), Vallfogona de Ripollès (8,17%), Campelles (4,76%) i Toses (4,76%), i quarta força política a Planoles (6,15%). Uns resultats que han de permetre consolidar el projecte iniciat els darrers anys a Ripoll i Sant Joan.

A la comarca la victòria va ser per CiU amb un 50% dels vots mentre ERC va aconseguir desplaçar el PSC com a segona força. El PP va ser quart amb un 6% i ICV va aconseguir-ne el 5%. Una de les bones notícies va ser l'enfonsament de la xenòfoba PxC que en dos anys ha passat del 2,9 al 0,8% dels vots.

Per comarques cal destacar el 8,7% assolit al Priorat, d'on procedeix Jordi Martí, cap de llista de la CUP-AE a les comarques tarragonines. Al Pallars Sobirà, per la seva banda, es va superar el 6,3% mentre al Garraf es va ferar el 6% amb un 7,3% a la capital, Vilanova i la Geltrú, municipi on l'actual diputat Quim Arrufat era regidor. També cal destacar el 5,8% del Pla de l'Estany, el 5,7% de l'Alt Penedès, el 5,5% del Gironès i el 5,4% del Berguedà.

Entre les ciutats majors de 20.000 habitants els millors resultats van ser precisament a Vilanova i la Geltrú, Molins de Rei (6,31%), Vilafranca del Penedès (6,25%), Sant Pere de Ribes (6,06%) i Valls (5,70%). També cal destacar el 5,6% de Girona –on la CUP té tres regidors– i el 5,3% de Reus, entre altres. Al conjunt del Principat en dues poblacions la CUP-AE va ser segona força: la Vilella Alta (Priorat) i Sales de Llierca (Garrotxa).

Acte central de la CUP-AE a Barcelona

■ LA CUP AL PARLAMENT ■

Amb un peu a les institucions i un peu al carrer

A les passades eleccions del 25 de novembre, la Candidatura d’Unitat Popular- Alternativa d’Esquerres va assolir 126.219 vots i va irrompre al Parlament amb tres escons per a la circumscripció de Barcelona.

És un salt important cap endavant, però des de la CUP tenim clar que continuarem fent política amb un peu a les institucions i amb un peu al carrer, perquè creiem que la Unitat Popular no es construeix als despatxos, sinó als carrers i places dels nostres pobles. Hem entrat al Parlament per donar veu als que no tenen veu. Treballarem colze a colze amb els moviments socials, entitats culturals, sindicats i associacions de veïns que han estat silenciats i ignorats per les institucions. La veritable força de la democràcia s’ha de construir dia rere dia al carrer. És el poble, qui a partir de la lluita al carrer i de la desobediència civil ha aconseguit les veritables transformacions socials. La Plataforma d’Afectats per la Hipoteca (PAH) ha fet més per aturar els desnonaments que tot el que s’ha fet des de les institucions. “La història de la humanitat ha avançat únicament a través de la desobediència civil”, deia David Fernández, cap de llista de la Cup al Parlament, en el discurs del debat d’investidura del passat 21 de desembre.

Ja som al Parlament, però la feina no s’acaba aquí. Ens cal continuar treballant el dia a dia també des dels municipis. Només amb la participació directa del poble català a través del municipalisme serà possible el procés de construcció nacional i transformació social del poble català que molts reclamem. Els municipis són les institucions més properes a la gent i cal treballar des d’ells per construir àmbits de decisió dels conflictes nacionals i socials que es plantegen. Des de CUP Ripoll ens marquem com a prioritat créixer i consolidar-nos com a organització política amb presència en l’àmbit local. Per aquest motiu, fem una crida a tothom qui estigui interessat a implicar-se al projecte polític que la CUP duu a terme a través d’assemblees locals arreu dels Països Catalans, i els animem a posar-se en contacte amb nosaltres.

■ DESOBEDIÈNCIA ■

El ministre Wert i el nou atac al poble català

Després de veure el nou projecte de llei d'educació ens tornem a trobar en un

escenari històric als nostres centres educatius. Així doncs, Wert no cedeix amb el seu anhelat desig d’"espanyolizar a los alumnos catalanes", i aquest cop l'Estat espanyol ataca directament sobre un dels nostres pilars històrics, polítics, socials i culturals: la llengua.

L'avantprojecte de la Ley Orgánica para la Mejora de la Calidad Educativa és l'esborrany de modificació d'una llei que en cas d'aplicar-se suposaria la fi de la immersió lingüística, la degradació del català a matèria d'especialitat, deixant-la doncs, en tercer lloc per darrere del castellà i l'anglès. El català deixaria de ser obligatòria i passaria a ser a optativa.

Tanmateix, aquest projecte de llei no se centra tan sols en la llengua, va més enllà. Pretén introduir la religió (catòlica) als centres públics i retornar així al passat més fosc i condemnable de l'Estat espanyol. En ple segle XXI en un estat laic, en un estat democràtic. Tot això sumat al que ja veníem denunciant: extinció de la democràcia als consells de govern -que passaran a ser idèntics als d’una empresa en quan a criteris i funcionament vertical intern-; a la desigualtat entre els centres -ja que hi haurà centres de primera, de segona i tercera, seguint criteris mercantilistes i mai acadèmics o culturals-; canvi de les beques públiques a beques privades -les quals haurem de tornar amb interessos a l’entitat bancària de torn-; augment de la ràtio d’alumnes per aula; l’augment d’hores docents del professorat -acompanyat d’una reducció de sous, eliminació de pagues extra i la no cobertura de baixes laborals comunes-; la dogmatització dels alumnes amb assignatures amb finalitats polítiques com la “Educación Cívica y Constitucional” que adoctrinarà amb finalitats ideològiques ben marcades, etc.

Com venim denunciant des de fa molts anys, progressivament i a cop de decrets i lleis, ens estan imposant un model educatiu on el sedàs cada volta aposta més per l’elitització, la desigualtat i la destrucció de l’ensenyament públic i català.

Així doncs, des de la CUP de Ripoll volem encoratjar la comunitat educativa a desobeir qualsevol mesura que acabi amb la immersió lingüística, que ens privatitzi l’educació o que ens faci a totes més precàries, també volem animar les estudiants a participar de les mobilitzacions per una educació catalana i socialment justa arreu dels Països Catalans. Desobediència o mort.

“Hi ha gent a qui no agrada que es parle, s’escriga o es pense en català. És la mateixa gent a qui no agrada que es parle, s’escriga o es pense.” (Ovidi Montllor)

■ LA VEU DEL POBLE ■

No paguem el seu deute

La crisi del sistema capitalista és tan greu que la majoria de la societat trigarà anys a adonar-se de la perversió del sistema. Així ha passat al llarg de la història, i tornarà a succeir. Però l'onada neoliberal que està escombrant els països del sud d'Europa representarà fam per avui, però l'enfortiment de la lluita social per trencar amb aquesta societat injusta i profundament desigual.

Mentre en els darrers anys gairebé un 50% de joves menors de 25 anys estan a l'atur, mentre que durant el 2012 les execucions hipotecàries (els desnonaments) han augmentat un 134% durant el 2012, segons el Consell General del Poder Judicial, hi ha empreses que han augmentat el seus beneficis: és constatable com les juntes d'accionistes de les grans empreses energètiques (Endesa, Iberdrola), banca (BBVA, Santander, CaixaBank), consum (Inditex-Zara), infraestructures (Abertis, amb els seus peatges), etc, obtenen milers de milions de beneficis.

L'escena és tan tràgica que mentre que hi ha persones que se suïciden perquè no poden pagar un lloguer de tres-cents o quatre-cents euros al mes, hi ha grans fortunes i grans empreses, pels quals aquests preus són misèrrims, que gairebé ni tributen, que gairebé no paguen impostos.

Si bé és cert que entre 2007 i 2011 els beneficis en general de les empreses han baixat, no deixa de ser menys cert que se segueix especulant igual o més a la Borsa (L'Íbex35 mou més diners el 2011 que el 2007), que el sistema financer segueix xuclant diners pagats per tots els ciutadans per evitar el seu enfonsament. Gràcies a les retallades en sanitat, en educació, en prestacions, en endarrerir l'edat de jubilació, estem pagant a unes entitats financeres que van cometre delictes que, de moment, no seran jutjats. Sona a acudit, però és la veritat. S'ha tancat el CAP de Ripoll a la nit perquè poguéssim salvar Bankia. Per cert, i mentre l'escalada de negoci i d'impunitat fiscal segueix augmentant, durant tots aquest anys de grans beneficis, els salaris no han pujat, i per tant, el poder adquisitiu ha quedat empitjorat.

I què cal fer davant de tot plegat? Primer de tot, indignació i protesta social. Aquestes aberracions no poden quedar amb impunitat. Cal jutjar als polítics i als banquers corruptes. Cal tallar d'arrel les retallades. I com es pagarà el deute que tenim? No pagarem el seu deute, el que el sistema privat i de capitalisme salvatge ha obert sota les nostres cames. La

resposta ha de ser clara: rescatem a les persones, expropiem la banca privada i convertim el sistema financer en públic, que la justícia condemni les entitats privades i als polítics que van permetre el frau, aturem el frau fiscal de grans fortunes. Perquè l'elecció és tan senzilla com si volem CAPs oberts o si preferim salvar els seus negocis.

Nota: Quan esgrimeixin l'argument de què passaria amb els diners que tenim a les caixes i als bancs si no paguem el deute, els podem deixar anar de manera certa que el Banc d'Espanya garanteix en el pitjor dels casos 100.000 euros per dipòsit, això comptant que tot els sistema s'enfonsés, un fet que no hauria de ser així si se segueixen els passos, per exemple, d'Islàndia.

■ HISTÒRIA I LLENGUA ■

Xavier Valls

I si haguéssim estat francesos?

De ben segur que la majoria de nosaltres ens hem formulat aquesta pregunta alguna vegada, i quan dic "nosaltres", em refereixo als catalans del sud, dels quals hem estat administrativament espanyols des de fa vora 300 anys. Tanmateix, com és ben sabut, un petit fragment de la nació catalana és "administrativament" francesa, la Catalunya Nord, que ens pot servir com a exemple per respondre la pregunta d'aquest article. Entrant a la Catalunya Nord des del Ripollès, si no fos per un cartell que diu "Benvinguts a Catalunya Nord", hom diria que Catalunya acaba al Coll d'Ares, en comptes del massís de les Corberes o de l'estany de Salses; el català pràcticament desapareix de la vida pública, per exemple totes les senyalitzacions són en francès.

Passant un dia entre les poblacions de Prats de Molló i Arles, vaig experimentar que trobar-hi algú que parlés català era com provar sor a la loteria o al bingo, de fet, recordo que quan vaig topar amb el primer que parlava català em vaig emocionar i tot. No obstant, la presència de senyeres catalanes és inversament proporcional a la presència de la llengua catalana, per tant, almenys una mica de consciència de catalanitat, per molt folklòrica que sigui, encara perdura a la Catalunya nord. Arribats a aquest punt, es podria pensar: per què a la banda sud de la frontera francoespanyola l'ús del català és molt més elevat que al costat nord? La resposta és molt senzilla: perquè l'estat francès ha estat molt més hàbil en la seva construcció (i destrucció de llengües "perifèriques") que no pas l'estat espanyol.

Per il·lustrar-ho d'una altra manera: el

francès va arribar al Roselló amb l'electricitat, en canvi, el castellà va arribar a l'Empordà amb la guàrdia civil; l'estat francès va poder vendre la llengua de París com a símbol de progrés i de modernització, fet que va seduir als catalans del nord a prescindir del català per utilitzar el francès; en canvi, al sud dels Pirineus, l'estat espanyol ha intentat imposar el castellà d'una forma més barroera, seguint el model de "por cojones", i ja se sap que quan et prohibeixen d'alguna cosa, més ganes es té de fer-la. Com explica en detall del molt recomenable assaig "Conversa amb el meu gos sobre França i els francesos" de l'escriptor nord-català Joan-Lluís Lluís, l'escola pública francesa, implantada fa poc més de cent anys, es començava el procés d'arraconar el català on cartells de "Soyez prope, parlez français" (Sigueu nets, parleu en francès) eren presents a les aules. I parlant d'escola pública, quina casualitat el projecte del senyor Wert, no? També són molt casuals les declaracions de la senyora Alícia Sánchez Camacho en què va dir que el castellà havia de ser la llengua vehicular de les escoles seguint el model francès.

En conclusió, si haguéssim estat francesos, segurament que des d'un punt de vista econòmic estariem millor, amb menys atur i menys pendents de la prima de risc o d'un rescat europeu, des del punt de vista nacional ja ha quedat prou evident, només hi afegiria que si haguéssim estat francesos, el més segur és que aquest article seria en francès i no en català.

■ FRACKING ■

Estudis per a la prospecció d’hidrocarburs al Ripollès

El coordinador de l’únic llibre sobre Fractura Hidràulica a l’Estat espanyol, va mostrar fa poc en un vídeo conferència a Osona els riscs i desavinences que porta aquesta tècnica d’extracció de gas del subsòl. Va parlar de pocs avantatges i d’un munt de problemes greus.

Enunciem-ne uns quants:

“la baixa rendibilitat energètica del gas extret, les afectacions sobre la salut i el medi natural de la barreja de tòxics utilitzats, els costos ambientals, econòmics i paisatgístics locals i globals, l’agreuament del canvi climàtic. També parlà de l’interès de les empreses del sector hidrocarburs per crear una bombolla especulativa sobre les seves cotitzacions a borsa al voltant de les expectatives d’extraccions de gas, fet que explica que aquesta sigui una de les causes per les quals s’està estenen”.

Al cap de pocs dies, el passat dilluns 17 de desembre, es va fer a Sant Joan de les Abadesses una reunió explicativa sobre l’afer Fracking i la seva repercussió a les comarques del Ripollès, Osona i la Garrotxa. Repassem els perills que poden dur aquestes explotacions:

- La extracció de gran quantitat d'aigua per injectar que pot acabar amb els aquífers de qualsevol comarca

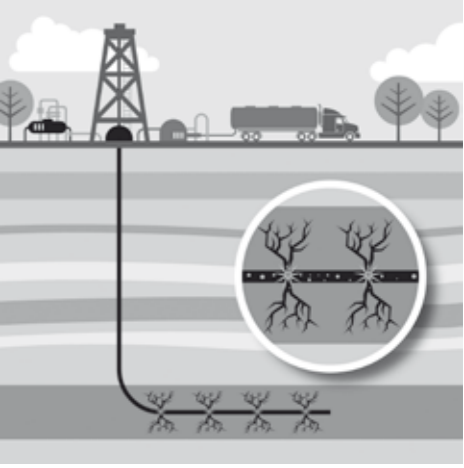
- La "sopa" de productes químics altament nocius que es pot arribar a barrejar amb l'aigua de les canonades i de les deus subterrànies.

- La necessitat d’obertures de pistes forestals i de grans esplanades per muntar-hi totes les instal·lacions: unes 2 hectàrees aproximades, (moviments de camions, dipòsits d'aigua...)

-Els moviments sísmics i altres ensurts de resultes de les operacions i canvis subterranis.

- El greuge dels llots tòxics contaminats que cal ficar-los dins de bidons de ferro i "emmagatzemar-los" dins de mines.

- La responsabilitat col·lectiva que en resulta de que tot i que una àrea en quedi afectada la resta també hi podria quedar tant per proximitat, com perquè s'hi pugui trobar gas o pel tema del emmagatzematge.

Bé, tot plegat ja es veu que és un desgavell perillós portat d’amagatotis on les conseqüències, sobretot a Riudaura ja podrien ser imminents ja que l’Ajuntament s’ha trobat ja amb el permís adjudicat i publicat al DOGC.

Les feines a fer que la Plataforma Aturem el Fracking (PAF) es planteja han estat de donar-ho a conèixer a la societat en general, i en particular cal donar informació a tots els Ajuntaments de les tres comarques i entrar mocions en contra d’aquesta tècnica d’extracció.

D’altra banda s’ha de demanar a tots els